

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 31-05-2022
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPAMBK
Sagsnr.: 2205239
Dok. nr.: 2244109

Folketingets Sundhedsudvalg har den 24. marts 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 573 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Ambo-Rasmussen (V).

Spørgsmål nr. 573:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke kriterier der afgør behandlingens længden, som en borger tildes fordelt på indsatserne genoptrænings-, rehabiliterings- og vedligeholdelsestræningsforløb?”

Svar:

Indledningsvist skal det påpeges, at genoptræning, rehabilitering og vedligeholdelsestræning efter serviceloven, hører under Social- og Ældreministeriets ressort.

Sundhedsministeriet har derfor indhentet bidrag fra Social- og Ældreministeriet vedrørende genoptræning, rehabilitering og vedligeholdelsestræning efter serviceloven, som er indsat til sidst i svaret.

Efter sundhedslovens § 84 skal regionerne tilbyde en individuel genoptræningsplan til patienter, der har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning efter udskrivning fra sygehus. Kommunerne skal herefter, jf. sundhedslovens § 140, tilbyde vederlagsfri genoptræning til patienter, der udskrives fra sygehus med en genoptræningsplan.

Kommunen skal følge den lægefaglige vurdering af patientens genoptrænings- og/eller rehabiliteringsbehov, som er beskrevet i genoptræningsplanen. Genoptræningsplanen skal bl.a. angive, om der er behov for almen genoptræning, genoptræning på specialiseret niveau eller rehabilitering på specialiseret niveau jf. § 2 i bekendtgørelse om *genoptræningsplaner og om patienters valg af genoptræningstilbud efter udskrivning fra sygehus* (BEK nr. 918 af 22/06/2018).

De forskellige niveauer for genoptræning og rehabilitering efter sundhedsloven er nærmere beskrevet i kapitel 4 i vejledning om *genoptræning og vedligeholdelsestræning i kommuner og regioner* (VEJ nr. 9538 af 02/07/2018).

Genoptræningsplanen fra sygehuset danner udgangspunkt for kommunernes videre arbejde med at tilrettelægge og udmønte genoptræningsindsatsen, og den lægefaglige vurdering af patientens genoptrænings- eller rehabiliteringsbehov kan ikke tilpasses af kommunen jf. bekendtgørelsen. Genoptræningsplanen skal bero på en konkret, individuel vurdering af den enkelte persons behov for genoptræning. Jf. vejledningen skal genoptræningsplanen udarbejdes i samarbejde med patienten og eventuelle pårørende med henblik på en realistisk beskrivelse af patientens genoptræningsbehov under hensyn til patientens ressourcer, motivation og ønsker, ligesom inddragelsen har betydning for afstemningen af forventninger til det fortsatte genoptræningsforløb, som foregår i kommunen. Behandlingslængden afhænger derfor af den individuelle vurdering. Derudover kan der henvises til, at Sundhedsstyrelsen løbende udarbejder faglige anbefalinger til tilrettelæggelse af behandlingsindsatsen.

Der kan eksempelvis henvises til rapporten, "Anbefalinger for tværsektorielle forløb for voksne med erhvervet hjerneskade," udgivet september 2020.

Til brug for besvarelsen i forhold til genoptræning, vedligeholdelsestræning og rehabilitering efter serviceloven har Sundhedsministeriet indhentet bidrag fra Social- og Ældreministeriet, som oplyser følgende:

"Servicelovens regler om rehabilitering, genoptræning og vedligeholdelsestræning fremgår af henholdsvis § 83 a og § 86, stk. 1 og stk. 2. Reglerne er desuden nærmere beskrevet i vejledning om hjælp og støtte efter serviceloven (vejledning nr. 2 til serviceloven) samt vejledning om genoptræning og vedligeholdelsestræning i kommuner og regioner.

Serviceloven er en rammelov. Loven sætter de overordnede rammer for, hvilke serviceydelser og tilbud kommunalbestyrelsen har pligt til at yde. Det indebærer en fleksibilitet for kommunalbestyrelsen i sammensætningen af løsninger og i anvendelsen af faglige metoder. Det indebærer også et politisk handlerum til, at kommunalbestyrelsen på visse områder kan fastsætte lokale kvalitetsstandarder, retningslinjer eller lokale serviceniveauer om, hvilken type hjælp der i den pågældende kommune typisk gives i forhold til bestemte typer af behov eller målgrupper.

Kommunalbestyrelserne skal fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for rehabiliteringsforløb og træning efter serviceloven og skal på den baggrund mindst én gang årligt udarbejde en kvalitetsstandard med generel serviceinformation til borgerne om den hjælp, de kan forvente fra kommunen, hvis de får behov for hjælp. Beskrivelsen af indholdet, omfanget og udførelsen af hjælpen skal være præcis og skal danne grundlag for, at der sikres sammenhæng mellem serviceniveau, de afsatte ressourcer, afgørelserne og leveringen af hjælpen.

Uanset det politisk fastsatte serviceniveau skal hjælp efter serviceloven altid tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Borgeren skal således have den hjælp, borgeren har behov for, uanset kommunens serviceniveau.

Behandlingslængden afhænger derfor også af en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for hjælp."

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Amalie Bækgaard Kristiansen